

Grunder och huvudargument

Den första grunden rör felaktig rättstillämpning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna. Denna grund består av tre delar och avser punkterna 36, 39, 43–56, 62 och 63 i den överklagade domen.

I den första delgrunden har kommissionen hävdad att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av meddelandet om uttagningsprov. I punkterna 36, 45 och 47–56 i den överklagade domen fann tribunalen felaktigt dels att ordet "fullständig", som används i uttrycket "fullständig juridisk utbildning" i meddelandet om uttagningsprov inte hänvisar till innehållet i den erforderliga examen, dels att ordet "motsvarande", som ingår i meningen "en examen motsvarande minst magisterexamen" inte hänvisar till examen utan till utbildningen. Kommissionen anser härvidlag att en kontextuell och teleologisk tolkning inte på något sätt stöder tribunalens slutsatser, eftersom en tolkning av villkoren för deltagande i uttagningsprov ska göras mot bakgrund av beskrivningen av de uppgifter som tjänsterna avser, vilka enligt bilaga I till meddelandet om uttagningsprov bestod i översättningsuppgifter att utföras av "högt kvalificerade jurister".

I den andra delgrunden har kommissionen gjort gällande en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 5.3 c i tjänsteföreskrifterna i punkterna 46–49 och 52–53 i den överklagade domen. Kommissionen anser att denna bestämmelse i tjänsteföreskrifterna inte har någon betydelse för rekryteringsförfaranden och framförallt inte hindrar att en myndighet, vid utformningen av innehållet i ett meddelande om uttagningsprov, föreskriver strängare villkor för deltagande än de kriterier som föreskrivs i denna bestämmelse. Tvärt emot vad tribunalen har fastställt kan ett meddelande om uttagningsprov inte tolkas mot bakgrund av denna bestämmelse i tjänsteföreskrifterna.

I den tredje delgrunden har kommissionen gjort gällande en missuppfattning av innehållet i den yrkesmässigt inriktade magisterexamen från universitetet i Poitiers och sökandens ansökningshandling i första instans. Kommissionen anser att det framgår av dessa två handlingar att sökanden inte hade ett examensbevis utvisande en magisterexamen 2 i juridik efter avslutade fem års studier, såsom krävdes enligt meddelandet om uttagningsprov. Tribunalens slutsatser i punkterna 39 och 43–44 och 52–54 i den överklagade domen är således felaktiga.

Den andra grunden avser en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av reglerna för avgränsning av uttagningskommitténs befogenheter vid kontroll av att sökanden har en examen. Den andra grunden, som avser punkterna 37, 52 och 54–56 i den överklagade domen, syftar till att ifrågasätta tribunalens resonemang om att uttagningskommittén borde ha godtagit sökandes examen i första instans enbart på grundval av nationella bestämmelser om utfärdande av examensbeviset.

Den tredje grunden, som avser punkterna 39, 44, 47–48, 52 och 57–61 i den överklagade domen, avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom tribunalen inte i tillräcklig utsträckning har angett de delar av akten på grundval av vilka sökanden i första instans ansågs inneha ett examensbevis som innebar att han uppfyllde det villkor som uppställdes i meddelandet om uttagningsprov. Dessutom motsäger tribunalen sig själv genom att samtidigt som den bekräftade att den avslutade juridiska utbildningen och examen från en fullständig universitetsutbildning var två olika slutsatser, konstaterade att det förelåg en examen, utan att ange vilka omständigheter som skulle läggas till grund för slutsatsen att det förelåg en fullständig juridisk utbildning. Slutligen lämnade inte tribunalen en tillräcklig förklaring till varför den i dom i mål T-420/13, som vunnit laga kraft, inte godtog sökandens examensbevis i ett förfarande för tilldelning av ett kontrakt avseende översättningstjänster som "frilansare" för EG-domstolen, trots att samma examensbevis i detta fall berättigade samma sökande att kunna anställas på en fast tjänst som jurist-lingvist vid domstolens översättningstjänst.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okrazhen sad Blagoevgrad (Bulgarien) den 16 januari 2018 – Bryan Andrew Ker mot Pavlo Postnov, Natalia Postnova

(Mål C-25/18)

(2018/C 112/28)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Okrazhen sad Blagoevgrad

Parter i det nationella målet

Klagande: Bryan Andrew Ker

Motparter: Pavlo Postnov, Natalia Postnova

Tolkningsfrågor

1. Utgör beslut som antas av samfälligheter bestående av ej angivna personer som uppkommit i kraft av lag på grund av särskilt innehav av en rättighet och som antas med majoritet bland medlemmarna, men är bindande för alla, också för dem som inte har röstat, underlag för en "avtalsförpliktelse" när det gäller att fastställa internationell behörighet enligt artikel 7.1 a i förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽¹⁾?
2. Om den första frågan besvaras nekande: Ska reglerna om fastställelse av tillämplig lagstiftning vid avtalsförhållanden i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 ⁽²⁾ av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen) tillämpas på sådana beslut?
3. Om den första och den andra frågan besvaras nekande: Ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 ⁽³⁾ av den 11 juli 2007 om utomobligatoriska förpliktelser (Rom II-förordningen) tillämpas på sådana beslut, och vilket av de underlag för utomobligatoriska förpliktelser som nämns i förordningen är relevant i det aktuella fallet?
4. Om den första eller den andra frågan besvaras jakande: Ska beslut från samfälligheter bestående av ej angivna personer som avser kostnader för underhåll av en byggnad anses utgöra tjänsteavtal i den mening som avses i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen) eller avtal om sakrätt eller hyra i den mening som avses i artikel 4.1 c i denna förordning?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 2007, s. 40).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour du travail de Liège (Belgien) den 18 januari 2018 –
V mot Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL**

(Mål C-33/18)

(2018/C 112/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Liège

Parter i det nationella målet

Klagande: V

Motpart: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL